

یادی از خلبانان شجاع خراسانی که در هفته‌های نخست دفاع مقدس به شهادت رسیدند

تیزپروازان آرمیده در «صحن عتیق»

مرضیه ترابی! جنگ تحمیلی دوازده‌روزه و میدان داری پدافند نیروی هوایی ارتش و هوا فضای سپاه برای دفاع از کبان و تمامیت ارضی کشور و پیروزی درخشان آن‌ها در برابر متجاوزان صهیونیست، روزهایی را به یاد ملت دلیر ایران آورد که در آن، اسلاف این سربازان رشید میهن، در نخستین روزهای هجوم ارتش بعثی عراق، مردانه ایستادند و با شجاعتی مثال‌زدنی، شگفتی‌های بزرگ آفریدند.

روز یکم مهرماه سال ۱۳۵۹خورشیدی، ساعتی بعد از هجوم سراسری رژیم صدام به مرزهای ایران، خلبانان تیزپرواز ارتش جمهوری اسلامی، با اجرای عملیاتی

گسترده موسوم به «کمان ۹۹، ضربه‌های کاری و عمیقی به نیروهای دشمن وارد کردند. در این عملیات، دویست فروند هواپیمای ایرانی حضور داشت که ۱۴۰ فروند از آن‌ها، از مرزگذشت و بخش اصلی عملیات را اجرا کرد. کمان ۹۹، ضرب‌شست فرزندان دلیر ایران به دشمنی بود که کمان می‌کرد ظرف چند هفته، تهران را اشغال خواهد کرد.

چنین واکنشی در جنگ تحمیلی دوازده‌روزه نیز باعث شگفتی جهانیان شد، عملیات پدافند هوایی و سپس عملیات نیروی هوافضای سپاه پاسداران و ارتش، عرصه را چنان بر دشمن

خلبان علی خوش‌نیت کاریزبالا

شهید خلبان علی خوش‌نیت نخستین شهید دفاع مقدس است که در شهر مشهد تشییع شد و پیکرش در صحن عتیق آرام گرفت. شهید خوش‌نیت در فروردین ۱۳۲۸ خورشیدی در تربت حیدریه متولد شد و هنگام شهادت ۳۱ساله بود. او در سال ۱۳۴۹ خورشیدی وارد نیروی هوایی ارتش شد و در سال ۱۳۵۳ خورشیدی دوره آموزشی پرواز با جنگنده‌های اف۵ را گذراند.

شهید خوش‌نیت یکی از شرکت‌کنندگان در عملیات کمان ۹۹ بود. او بلافاصله بعد از شرکت در این عملیات پیروزمندانه، بدون استراحت در مأموریت‌های گوناگون شرکت کرد و روز سوم مهرماه سال ۱۳۵۹ خورشیدی، در حالی‌که از عملیات بمباران نیروهای دشمن، حدفاصل مهران تا دهلران بازمی‌گشت، در نزدیکی دزفول هدف پدافند هوایی متجاوزان قرار گرفت و به شهادت رسید. پیکر او روز دهم مهرماه سال ۱۳۵۹ خورشیدی در مشهد تشییع شد و هزاران نفر از مردم این شهر در آن شرکت کردند. روزنامه خراسان روز ۱۱مهرماه در گزارشی تفصیلی، با عکس، به روایت مراسم تشییع پرداخت و نوشت: «روز گذشته جنازه شهید سرگرد خلبان علی خوش‌نیت که در درگیری با نیروهای عراقی شهید شده بود، با شکوه خاصی تشییع شد... ساعت ۱۰صبح روز گذشته تشییع

جنازه سرگرد شهید علی خوش‌نیت از بیمارستان لشکر شروع و از خلبان‌های بهار، میدان امام‌رضا^(ع) و خلبانان امام‌رضا^(ع) عبور داده شد. در این تشییع جنازه که با شکوه فراوان و در میان حلقه‌های گل برگزار شد، استاندار، حجت‌الاسلام هاشمی‌نژاد، جمعی از روحانیان، سپاه پاسداران، نیروی هوایی و طبقات مختلف مردم شرکت کردند. مردم درحالی‌که فریاد می‌زدند شهیدان زنده‌اند!... اکبر، به خون آغشته‌اند!... اکبر، به سوی حرم امام‌رضا^(ع) حرکت و سپس در حرم امام‌رضا^(ع) اجتماع کردند.

ابتدا آقای غفوری‌فرد، استاندار خراسان، سخنانی درباره مقام شهیدایراد کرد و پس از آن، حجت‌الاسلام هاشمی‌نژاد پشت‌تربییون قرارگرفت و در گوشه‌ای از سخنان خود گفت: صدام حسین خائن فکر می‌کرد که می‌تواند ارتش ایران را شکست دهد و لقمه چربی را برای خود با یک حمله به مرزهای ایران تهیه کند و بعد ژاندارم آمریکای جهان‌خوار در منطقه شود... در این مراسم، خانواده شهید نیز شرکت کردند و جنازه سرگرد خلبان علی خوش‌نیت در مراسم باشکوهی در صحن عتیق حرم امام‌رضا^(ع) به خاک سپرده شد.» شهید خوش‌نیت، نخستین شهید دفاع مقدس بود که در مشهد تشییع شد.

خلبان عزیزا... جعفری

شهید خلبان عزیزا... جعفری یکی از توانمندترین خلبانان فانتوم در ایران بود. او فروردین ۱۳۳۱، در شهر نیشابور به دنیا آمد. شهید جعفری بعد از ورود به نیروی هوایی، در سال ۱۳۵۴ خورشیدی دوره آموزشی پرواز با فانتوم را آغاز کرد و در سال ۱۳۵۶ خورشیدی این دوره را با موفقیت به پایان رساند.

او با اوج گرفتن انقلاب اسلامی به آن پیوست و پس از پیروزی انقلاب، به‌عنوان خلبانی شجاع در کردستان حضور یافت و نقشی مؤثر در سرکوب ضدانقلاب داشت. با آغاز جنگ تحمیلی، خلبان عزیزا... جعفری در ردیف نخستین خلبانانی قرار گرفت که برای عملیات کمان ۹۹ برگزیده شدند.

شهید جعفری در تُهم مهرماه سال ۱۳۵۹ خورشیدی و بعد از عملیات موفقیت‌آمیز بمباران مواضع ارتش بعث در داخل خاک عراق، هنگام بازگشت هدف موشک‌های پدافند هوایی دشمن قرار گرفت و به شهادت رسید. روزنامه خراسان، روز یازدهم مهرماه ۱۳۵۹، گزارشی مبسوط از مراسم تشییع پیکر شهید جعفری منتشر کرد. روزنامه خراسان در فرازی از این گزارش چنین نوشته بود: «ساعت ۱۰بامداد روز گذشته مراسم تشییع جنازه

صهیونیستی تنگ کرد که چاره‌ای جز تقاضای پایان جنگ نداشت. نیروهای مسلح ایران اسلامی، طی ۴۸ سال اخیر، همواره از میدان‌های سخت، سرافراز و سربلند پیرون آمده و افتخارات فراوانی خلق کرده‌اند. در هفته دفاع مقدس که یادآور آن مجاهدت‌ها و از جان‌گذشتگی‌هاست، یادای از سلحشوران نام‌آوری که آسمان زیر پایشان بود و دشمن، ذلیل شجاعت و تهورشان، عین صواب است. در میان خلبانان دلیر ایران و حماسه‌سازان دوران دفاع مقدس، افرادی حضور داشتند که مفتخر به همسایگی

سروان خلبان عزیزا... جعفری، جمعی پایگاه هوایی دکتر شریعتی مشهد که در راه مبارزه با دشمنان انقلاب اسلامی ایران به درجه شهادت نائل آمده بود، در میان تأثر عمیق هزاران نفر از مردم مبارز و شهید‌پرور مشهد از بیمارستان لشکر ۷۷ خراسان تا صحن امام خمینی^(ره) (رواق امام خمینی^(ره) فعلی) تشییع و پس از انجام مراسم مذهبی در صحن عتیق و بارگاه ملکوتی حضرت‌رضا^(ع) به خاک سپرده شد....

جنازه آن شهید درحالی‌که در پرچم جمهوری اسلامی ایران پیچیده شده بود، بر دوش افراد نیروی هوایی پایگاه شریعتی حمل شد و همه افراد شرکت‌کننده در این مراسم یک دل و یک‌زبان شعارهایی از قبیل: جعفری شهیدم/ خلبان رشیدم/ تا آخرین گلوله/ تا آخرین قطره خون/ راهت ادامه دارد... آنچه که بیش از همه چیز قلب شرکت‌کنندگان مراسم را می‌آزرد و بر تأثر همگان می‌افزود، تاج‌گلی بود که از طرف همسر و کودک چهل‌روزه و شیرخوار خلبان شهید به حرکت درآمده بود.» شهید جعفری، نخستین شهید پایگاه هوایی مشهد بود که در راه دفاع از وطن، در نخستین روزهای جنگ تحمیلی به شهادت رسید.

کاشی آبی

درباره «عطاربانی»، یکی دیگر از خانه‌های قدیمی مشهد در خیابان بهجت

خشت‌های زرد و کتیبه لاجورد

گروه تاریخ و هویت| خانه عطاربانی با سردر زیبا و خاص یادگار اواخر دوران قاجار در مشهد است که البته به علت نداشتن استحکام کافی تخریب شده است. سردر بنا تلفیقی از آجر و کاشی است تا طاق جناغی و فیل‌پوش‌های دو طرف آن پدید آید و منظر بصری زیبایی ایجاد کند. همان‌جا در دو طرف پاقیلی‌ها، قابچه‌های بیضی‌شکلی است که احتمالا دارای تزیینات و کتیبه خاصی بوده و آن‌ها نیز جزونمای سردر خانه عطاربانی بوده‌اند، همچنین بالای سردر، کتیبه‌ای از کاشی لاجورد با خط سفید با مضمون آیات قرآن اجرا شده بوده است و همه این‌ها در کنار هم ورودی بنا را شاخص می‌کرده‌اند. برای ورود به این بنا هم به رسم خانه‌های قاجاری مشهد، باید از هشتی عبور می‌شده است. بنا در دو طبقه ساخته شده و اتاق‌ها ساده و بدون تزیینات بوده‌اند. حیاط خانه هم با حوض مرکزی کوچک و باغچه‌های آن در قسمت انتهای ساختمان قرار گرفته بوده‌اند. استفاده گسترده از شکل‌های گوناگون آجرکاری، به‌ویژه در همان ورودی بنا، قابچه‌های بیضی حاوی تزیینات کاشی معرق و آجرکاری و کتیبه در بیرون و داخل بنا جزو ویژگی‌های معماری خانه عطاربانی است، همچنین معماری فضا‌های داخلی این خانه طوری طراحی شده است که رفاه ساکنان آن را در فصل‌های گوناگون سال فراهم کند.

سال ثبت ملی: ۱۳۸۴ خورشیدی

مساحت بنا: ۱۷۰ مترمربع

دوره ساخت: اواخر قاجار

موقعیت اثر پیش از تخریب: خیابان بهجت ۸، نبش کوچه محسن فدایی، پلاک ۱۱۸

اخبار قدیمی

رکورد سنگین «مینوک» که باعث مرگش شد

فرخدا تاکنون رکورد‌های عجیب و غریب بسیاری در گینس به ثبت رسیده که بارها توسط افراد مختلف در دوران‌هایی تغییر کرده است؛ رکورد «جان بروور مینوک» با ۶۳۵ کیلوگرم وزن، یکی از همین رکوردهاست؛ او در اوایل قرن بیستم میلادی چاق‌ترین انسانی بود که در جهان می‌زیست. اما بعدها رکوردش توسط افراد دیگری شکسته شد. مطبوعات

قدیمی می‌گویند او که متولد واشنگتن بود، در دوازده‌سالگی حدود ۱۳۳کیلوگرم وزن داشته است و بعدها وقتی به علت سنگین‌وزنی در بیمارستان بستری شده، چرخاندن او به سیزده نفر نیاز داشته است تا بتوانند ملافه‌های تختش را عوض کنند. اما او که بود و چرا این‌قدر چاق شد؟

جان بروور مینوک ۲۹ سپتامبر ۱۹۴۱میلادی متولد شد و در سال ۱۹۸۳ وقتی فقط ۴۱ سال داشت، فوت کرد. بالاترین وزن ثبت‌شده برای مینوک حدود ۶۳۵ کیلوگرم بود، اما متوسط وزن او طی دوران حیاتش بین ۳۵۰ تا چهارصد کیلوگرم ثبت شده است؛ البته این عدد مداوم در نوسان بوده ولی چون وزن او بیشتر اوقات روند افزایشی داشته، پزشکان احتمال رسیدنش به بالای هفتصد کیلوگرم را هم پیش‌بینی می‌کرده‌اند. پزشکان در پرونده او از کودکی عبارت «اختلال غددی» را نوشته بودند. جالب است بدانید که او در جوانی با وزنی حدود سصد کیلوگرم ازدواج کرد و پدر دو پسر شد. جالب‌تر اینکه جان در آن دوران تنها صاحب رکورد سنگین‌وزن‌ترین انسان جهان نبود. او و همسرش توانستند رکورد بیشترین اختلاف وزن در بین زوجین را هم بشکنند؛ زیرا همسرش وقتی او ۶۳۵ کیلوگرم بود، تنها ۴۹ کیلوگرم وزن داشت.

اخبار قدیمی

یافتن قدیمی‌ترین قانون اساسی جهان

یک نوشته روی میناکه در این کاوش کشف شد

گروه تاریخ و هویت| ارنتس شوکین دو سازرک، باستان‌شناس فرانسوی (۱۸۳۲–۱۹۰۱میلادی)، در پی کاوش‌های خود در جنوب عراق امروز (منطقه سکونت سومریان باستان) در ۲۱ سپتامبر ۱۸۷۷میلادی، اعلام کرد که موفق به یافتن قدیمی‌ترین قانون اساسی جهان شده که قدمت آن به ۲ هزار و ۳۰۰ سال پیش از میلاد می‌رسد. او که گد‌های مشکوفه را «قانون اساسی اوروگانه» نام نهاده بود، گفت که این گد‌ها از آن جهت روح القوانين (ام‌القوانین) بوده‌اند که حقوق و تکالیف اتباع، تکالیف و وظایف دولت، روابط دولت و ملت، ساختار کشور، نظام حکومتی، اموال و ارکان دولتی و دیگر مسائل کشورداری را روشن می‌ساخته‌اند و تصمیمات دولتی نمی‌توانسته است خارج از چارچوب آن‌ها باشد.

برای نمونه یکی از این گد‌ها استمار افراد را منع کرده بود. وی در محل تل لوح (تپه‌ای در جنوب عراق امروز و حوالی شهر بصره) این الواح را به دست آورده بود.

«دو سازرک» پیش از این هم در این منطقه، آثار پایتخت‌های سومر و آکاد را از زیر خاک بیرون آورده بود، زیرا بصره در آن زمان از شهرهای قلمرو امپراتوری عثمانی بود که بعدها و در سال ۱۹۱۷ به تصرف انگلیسی‌ها (نظامیان هندی امپراتوری انگلستان) درآمد.